

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Русе, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Й. Русева

при участието на секретаря Мирослава Т. Пенева
като разгледа докладваното от Ралица Й. Русева Административно
наказателно дело № 20234520201887 по описа за 2023 година

Производството е по чл.60 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „КРАСИ“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр.София, представлявано от К. М. М., против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10 ал.1 от Закона за пътищата № 8504279411с който за нарушение по чл.102 ал.2 от ЗДвП, на основание чл.187 а ал.2 т.3 вр. ал.3 вр.чл.179 ал.3 б от ЗДвП е наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 2500 лева.Жалбоподателят моли съда да отмени фиша като незаконосъобразен поради недоказаност на нарушението и неправилно приложение на закона.

Ответникът по жалбата счита същата за неоснователна.

Русенска районна прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

От събраните доказателства съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 05.09.2020 г. в 12:27 часа пътно превозно средство- товарен автомобил влекач „Мерцедес Арокс“ с рег. № ****, било регистрирано да се движи по път I- 5 км 25+914, посока нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платната пътна мрежа. Във връзка с така описаното движение на превозното средство бил издаден и обжалвания електронен фиш с № 8504279411, в който било посочено, че с ППС, собственост на

дружеството „КРАСИ“ ЕООД, представлявано от К.М., е осъществено нарушение по чл.102 ал.2 от ЗДвП, за което на основание чл.187 а ал.2 т.3 вр. ал.3 вр. чл.179 ал.3 б от ЗДвП, на жалбоподателя се налага имуществена санкция в размер на 2500 лв.

Издаденият електронен фиш бил надлежно връчен и обжалван в срока на закона, като се твърди, че същият е незаконосъобразен поради неправилно приложение на закона и недоказаност на вмененото административно нарушение.

Приетото за установено се доказва от приложените по делото писмени доказателства и доказателствени средства- справка относно датата на издаване на ел.фиш, според която същият е съставен на 08.09.2023 г., 2 бр.разпечатки от система на АПИ, 2 бр. снимки на ППС, Заповед № РД- 11- 983/13.09.2021 г., протокол от заседание на УС АПИ от 09.09.2021 г., образец на ЕФ, становище отдел УИСИ НТУ, документи по ЗУТ във връзка с извършен строеж на контролна точка.

Анализът на доказателствата налага следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Депозитаната жалба е допустима, тъй като изхожда от лице, притежаващо процесуална легитимация.Разгледана по същество, е основателна.

Издаденият електронен фиш се явява незаконосъобразен.

Разпоредбата на чл.189 ж от ЗДвП сочи, че при **нарушение** по чл.179 ал.3 от ЗДвП, **установено и заснето** от електронната система по чл.167 ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Според тази разпоредба електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10 ал.2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане.Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.

Събраните доказателства, отнесени към цитираната законова разпоредба сочат, че в издаденият фиш липса посочване на мястото на нарушението.Индивидуализацията с номер на път и номер на километър, без посочване на каквото и да било населено място, не е достатъчно обоснована, нарушава изискването на закона и засяга правото на защита на соченото като нарушител лице.

При съпоставка с нормативната уредба по ЗДвП се установява, че описаната в предходния абзац индивидуализация кореспондира с нормата на чл.189 ал.8 от ЗДвП, според която електронният фиш подлежи на обжалване по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по ал. 6- в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. В 7-дневен срок от получаване на жалбата директорът на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него лице я изпраща заедно с

цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка.

От прочита на законовите разпоредби и при съпоставянето им с доказателствата по делото се установява, че в административнонаказателната преписка част от посочените изисквания не са спазени, доколкото от страна на наказващия орган не са представени доказателства от следния вид: информация за участъка на пътя с описание на мястото и географските координати, разположението на техническото средство, вида на техническото средство и данни за извършена метрологична проверка. На основание на така констатираното, съдът намира, че фишът се явява необоснован и незаконосъобразен.

На следващо място, издаденият фиш се явява необоснован и противоречащ на закона и на друго самостоятелно основание.

Както бе посочено по-горе, издаването на електронен фиш за нарушения по чл.179 ал.3 от ЗДвП следва да бъде установено и заснето. Конкретно няма доказателства за спазване на така регламентираната законова процедура по установяване на неправомерни действия. Действително, в делото са представени 2 бр. фотоснимки, но същите не сочат заснето нарушение. Този снимков материал не може да бъде отнесен към конкретни дата, час, географско местоположение и пряка констатация за нарушение по Закона за пътищата/каквото и да било то/. Предполагаемо този снимков материал е част от процеса по изготвяне на така наречените доклади, предвидени в нормата на чл.167 а ал.3 от ЗДвП, според който текст електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179 ал. 3- 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения- видеозаписи. **Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения- видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата.** От цитираната норма се налага извод, че в своята връзка, а не отделно докладите и снимките и/или видеозаписите, доказват вида на ППС, регистрационен номер, движението му като дата час и местоположение в пътен участък, както и местонахождението на техническото средство, което се явява част от системата. Следователно това техническо средство не е от вида, служещ за установяване на нарушенията, а е такова, събиращо данни за изчерпателно посочените в цитираната норма на закона фактически обстоятелства. При задействана на техническото средство в следствие на преминаване на конкретно ППС не би могла да се отчете автоматично и непосредствено информация, пряко сочеща на нарушение по чл.102

ал.2 от ЗП /която разпоредба се явява и бланкетна/ и такава информация не се отразява на служещите като доказателствено средство снимки и видеозаписи.Именно поради това съдът приема, че по този начин не се извършва заснемане на нарушение и следователно- не може да се издаде електронен фиш в тази хипотеза на закона.

Така създадените записи и снимки/видеозаписи, явяващи се неразделна част от доказателствения материал, следва да се ползват при изпълнение на задълженията на служителите на АПИ по чл.167 а ал.2 т.7- да проверяват създадените записи и на тяхна основа да съставят актове за установяване на административни нарушения при спазване на разпоредбите на чл.189 е и чл.189 ж от ЗДвП.

Тук следва да се посочи, че вмененото нарушение е по чл.102 ал.2 от ЗДвП вр. чл.179 ал.3 б от ЗДвП, а не по чл.179 ал.3 от ЗДвП, като законът не позволява издаването на фиш в хипотезата на чл.179 ал.3 б от ЗДвП.

В тежест на наказващият орган е да докаже с доказателствените способности, допустими в настоящото производство и законосъобразно извършването на вмененото нарушение, което не е сторено, а са налице само предположения относно фактически обстоятелства, които да водят до подобен извод.

При изложеното, издаденият електронен фиш се явява незаконосъобразен и подлежащ на отмяна изцяло по развитите по- горе съображения, а осъществяването на конкретно вмененото нарушение, така както неколнократно бе цитирано според формулировката на закона- недоказано.Предположенията за неправомерни действия на физическо лице- водач на превозното средство по отношение на техническото функциониране на бордовото устройство на автомобила, не могат да наложат произволен извод за реализиране на отговорността на дружеството жалбоподател.

В настоящото производство от страна на жалбоподателя са претендирани разноски, които са дължими, предвид нормата на чл.63 д от АПК и следва да бъдат присъдени в пълен размер- 700 лв. адвокатски хонорар без да се уважи възражението за прекомерност- предвид разпоредбите на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С тези мотиви и на основание чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10 ал.1 от Закона за пътищата № 8504279411, с който на „КРАСИ“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“****“, хотел „****“, ЕИК ****, представлявано от К. М. М., за нарушение по чл.102 ал.2 от ЗДвП и на основание чл.187 а ал.2 т.3 вр. ал.3 вр. чл. 179 ал.3 б от ЗДвП, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА АПИ гр.София да заплати на „КРАСИ“ ЕООД със седалище и адрес на

управление гр.София, ж.к.“****“, хотел „****“, ЕИК ****, представлявано от К. М. М. сумата от 700 /седемстотин/ лева за направени в производството разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14- дневен срок от известяването му на страните, пред Русенски административен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____